

«L'èxit de la campanya de signatures portarà un nou cop molt dur al camp dels imperialistes; aquesta campanya desemmascararà llurs plans d'agressió i afavorirà l'isolament moral i polític dels factors de guerra. Constituirà l'anunci terrible del càstig sever que els pobles reserven a tots els monstres imperialistes que, servint-se de la bomba atòmica, voldrien anihilar milions i milions d'innocents.»
(De «Per una Pau durable, per una Democràcia popular!», òrgan del Buró d'Informació dels Partits Comunistes i Obrers)

LES PROPOSTES SOVIÈTIQUES A L'O.N.U. EXPRESSEN ELS SENTIMENTS DE PAU DELS POBLES D'ARREU DEL MON

En la sessió de l'Assemblea General de l'O.N.U., del dia 21 de setembre darrer, el ministre d'Afers Estrangers de la U. R. S. S., Andreu Vitxinski, en nom del govern soviètic, va recomanar en el curs de la seva intervenció, l'adopció de les següents proposicions:

1. L'Assemblea General condemna la propaganda d'una nova guerra que s'està realitzant en una sèrie de països i fa una crida a tots els Estats per a que prohibeixin, en llurs països, una propaganda semblant i exigeixin responsabilitats als culpables.
2. L'Assemblea General en reconèixer que la utilització del arma atòmica, com arma d'agressió i d'extermini humà en massa, contradiu l'honor i la consciència dels pobles i és incompatible amb pertànyer a l'O. N. U., proclama la prohibició absoluta del arma atòmica i exigeix un rigorós control internacional pel compliment exacte i incondicional d'aquesta mesura de prohibició.

Al mateix temps, l'Assemblea General, declara que el Govern que primer utilitzi l'arma atòmica o qualsevol altre mitjà d'extermini humà en massa contra qualsevol país, cometrà un crim contra la Humanitat i serà, considerat com criminal de guerra.

3. L'Assemblea General, considerant la necessitat d'enrobar la pau i tenint en compte les especials responsabilitats dels membres permanents del Consell de Seguretat en el seu manteniment, expressa unànimement el desig:

- A. VITXINSKI
- a) De que els E. E. U. U., Gran Bretanya, U. R. S. S., França i Xina unifiquin llurs esforços i firmin un pacte per enfortir la pau.
 - b) De que les grans potències, en el curs del 1950, redueixin d'un terç llurs armaments i forces armades.

Mentre els imperialistes preparen la guerra el Govern Soviètic lluita per la Pau i treballa pel benestar dels pobles de la U. R. S. S.

Aquesta és la conclusió essencial que es desprèn en analitzar les característiques principals de l'actual política de guerra practicada pels imperialistes ianquis i llurs lacais i la política de pau realitzada per la URSS.

L'imperialisme nordamericà, després de la seva criminal agressió contra l'heroic poble coreà, ha accentuat extraordinàriament els seus preparatius en vistes a una nova guerra contra la Unió Soviètica i les democràcies populars. Les despeses militars dels E. E. U. U. han augmentat, en el curs d'aquestes darreres setmanes, en més de 16 mil milions de dòlars. Els pressupostos de guerra de la Gran Bretanya, França, Bèlgica, Noruega, etc. etc. han sofert també, un considerable augment. Aquest devassall de diners destinats a enfortir la màquina agressora imperialista han determinat, als E. E. U. U., un augment de 7 mil milions de dòlars de nous impostos i, en els altres països, ultra l'imposició de nous tributs, ha sorgit, cada dia més latent, el perill de la inflació. El nivell de vida de les masses treballadores es redueix, l'atur forçós, la misèria, la fam, amenacen les llars obreres.

Sota l'impuls dels imperialistes ianquis s'ha deci-

dit crear un «Exèrcit Europeu» dirigit per un militar nordamericà. Per tal d'enfortir aquest «Exèrcit» els imperialistes, d'acord amb Franco, han establert un pla de mobilització de 45 divisions espanyoles que, junt amb els altres «europeus», seran les forces de xoc al servei dels interessos de classe dels multimilionaris de Wall Street.

A l'O. N. U., Acheson, en lloc de manifestar-se en favor de la Pau i de preconitzar la cooperació pacífica de tots els pobles, s'ha pronunciat per una política agressiva i provocadora.

Ordenada pels imperialistes, s'accentua en els països sotmesos al jou de Wall Street, la repressió contra el moviment per la pau, contra la classe obrera i, principalment, contra els comunistes.

L'excitació a una nova guerra és el nexa que uneix tota la propaganda imperialista i dels seus lacais franquistes i altres.

Tots aquests preparatius militars estan encaminats a dominar el món, a esclavitzar-lo i sotmetre'l a l'opressió i esclavatge dels grans capitalistes ianquis.

Heu's ací, a grans trets, traçades les línies principals que caracteritzen l'actual política dels E. E. U. U.

(Passa a la pàg. 2.)

MENTRE ELS IMPERIALISTES PREPAREN LA GUERRA (Ve de la pág. 1)

Mentrestant, la Unió Soviètica, prossegueix serena, ferma i resoluta, recolzada per les immenses forces del camp de la pau, de la democràcia i del socialisme, la seva conseqüent política de lluita per la pau. La mà mestra del seu genial timoner Josep STALIN, la mena segura per l'embrollada i perillosa situació internacional, sortejant tots els obstacles i dificultats, desfent els paranys i provocacions dels caníbals atòmics i bastint, amb l'esforç creador dels pobles de la U. R. S. S., la societat Comunista.

I no és amb paraules com la U. R. S. S. demostra la seva voluntat de Pau, si no amb fets.

A l'O. N. U., Andreï Vitxinski, en nom del Govern Soviètic, va presentar, en les seves primeres sessions, tres punts -en donem un ampli resum en aquest mateix número-, que constitueixen una base sòlida i concreta per a poder assegurar la Pau, salvar tota la Humanitat de noves i horribles destruccions.

En llegir les propostes soviètiques hom es demana: qui pot oposar-s'hi?

Només poden oposar-s'hi els incendiaris de guerra, els polítics i militars, àvids d'aventures, de crims i de matances com els Truman, Mac Arthur, Bradley etc. etc. responsables dels assassinats comesos contra el poble coreà. Només poden oposar-s'hi els fabricants d'armaments, pels quals la guerra és una font de beneficis. Només poden oposar-s'hi Franco, els bandits falangistes, els agents de l'imperialisme, encoberts amb la careta de socialistes, anarquistes, republicans o nacionalistes, els traïdors titistes, tot allò més criminal, corromput i desclassat que pul·lula en els baixos fons de la societat.

Però els pobles, els centenars i centenars de milions de gent senzilla, els centenars de milions de partidaris de la pau no s'hi oposen, les accepten. Els pobles, han acollit amb gran joia les propostes del Govern Soviètic i les han adoptat com a programa de lluita per la pau, car hi veuen expressats llurs profunds sentiments pacífics, com ho demostra el fet que més de 400 milions de persones hagin signat ja, la Crida d'Estocolm exigint la prohibició de l'arma atòmica.

No s'acaba ací la política de pau de la U. R. S. S. Complementant l'acció perseverant i resoluta duta a cap en el terreny internacional, el govern de la U. R. S. S., acaba de prendre quatre decisions, la transcendència i importància de les quals, els nostres lectors podran copsar en llegir-ne el breu resum que donem en aquestes mateixes pàgines.

Aquestes decisions posen de relleu, un altre cop la diferència entre la política soviètica de lluita per

ACTIVITATS DE LA J. S. U. C.

El grup « 17 de febrer » de la J. S. U. de C. ha desplegat, darrerament, una intensa activitat d'agitació i propaganda, en col·locar una gran bandera republicana en el mercat de Sant Antoni, així com en distribuir i col·locar nombrosos pasquins contra el franquisme i per la República en els carrers Abad Zafont, Fiors, etc.

Signat per les inicials de la J. S. U. C. en el carrer de St. Pere Màrtir de la barriada de Gràcia, prop del cine « Principal », ha aparegut, pintat a la paret, una consigna que diu « Visca la República! »

la pau i la bel·licista dels imperialistes ianquis. Car, mentre aquests darrers només es preocupen d'emercar milions i milions de dòlars en obres de guerra i de mort, els governants soviètics, s'afanyen en proporcionar, als pobles de la U. R. S. S., aquells mitjans que, com en el cas present, transformaran la pròpia naturalesa i condicions climàtiques d'extenses zones del territori soviètic, faran sorgir noves fonts de riquesa, fertilitzaran immenses regions -avui àrides i improductives-, portant-hi, gràcies a les gegantines centrals elèctriques i als canals d'irrigació, la vida, el benestar i la felicitat per a llurs habitants.

Les decisions del Govern soviètic, que augmentaran, en l'avenir, extraordinàriament, la potencialitat econòmica de l'Estat Soviètic, demostren, el poderiu de la U. R. S. S., la seva vitalitat. Palesen la superioritat del règim socialista sobre el règim capitalista. Només un país d'economia socialista, lliure de parasits capitalistes, un país sense afanys de conquestes i d'expansions, un país en el qual els mitjans de producció estan en mans del poble, és capaç de gestes tan grandioses i de tant abast com les que es proposa dur a terme, en un plaç de pocs anys, l'Estat Soviètic dirigit pel gran i gloriós Partit Bolxevic.

A l'anunci de les decisions del Govern de la URSS, una onada d'entusiasme i de satisfacció s'ha desmat d'una punta a l'altra de la Unió Soviètica. Milions i milions d'obriers, de col·laboradors, d'intel·lectuals, d'homes, dones i joves, han adreçat cartes i resolucions a Stalin, expressant-li llur profunda gratitud i reconeixença.

Els pobles d'arreu del món han acollit, també, joiosament les transcendents disposicions del govern soviètic. Saben que cada victòria, cada avanç de la U. R. S. S., reitorça l'invencible front de partidaris de la Pau, és una victòria i un avanç del poderós camp antiimperialista de la pau, de la democràcia i del socialisme. Es un estímul i un exemple, per a tots pobles, per anar endavant, cap a nous horitzons de Progrès.

Els pobles hispànics saluden, igualment, plens d'alegria, la política de pau de la U. R. S. S., reflexada en les propostes presentades per A. Vitxinski a l'O. N. U. i en les històriques decisions que comentem. El franquisme ha deformat les unes i ha silenciats les altres, car, de dir la veritat, hauria tirat per terra la seva mentidera propaganda antisoviètica.

Els comunistes, els demòcrates més avançats i actius, hem d'esforçar-nos per fer conèixer, propagar la política de Pau de la U. R. S. S., les gegantines realitzacions de l'època staliniana, denunciant la política d'agressió i de guerra dels imperialistes ianquis i de llurs lacais, per tal que, el nostre poble arribi a comprendre ben bé que mentre es monstres atòmics preparen la guerra i volen exterminar tota la Humanitat, la URSS lluita per la Pau i treballa no sols pel benestar i la felicitat dels seus pobles, sinó per la Pau, el Progrés i el benestar de tots els pobles del món.

D'aquesta clara comprensió en depèn, en una bona mesura, l'assolir avanços decisius en la lluita que menem per la Pau, per a salvar Espanya i recobrar la República Democràtica.

ELS «DEMOCRATES» DE LA C. N. S. DESEMMASCARATS

Parapetats darrera l'estructura feixista de la C. N. S., que impedeix als treballadors influir en el més mínim en l'orientació i direcció dels sindicats falangistes, els jerarques «verticals» s'han col·locat, un altre cop, la casaca de «demòcrates» i, novament, han organitzat «eleccions».

Els treballadors, -que tenen l'olfacte bastant més desenvolupat del que desitjarien els falangistes-, des del primer moment, han descobert que l'objectiu que es perseguia amb les «eleccions» era enganyar-los i desfigurar, davant dels seus ulls, la veritable fesomia de la C. N. S.

Això, però, no ha impedit que, aquesta vegada, en una munió de fàbriques i llocs de treball, els obrers -malgrat llur indiscutible hostilitat envers els Sindicats Verticals-, votessin amb interès evident.

L'experiència i els comunistes els havien fet veure la necessitat d'aprofitar l'ocasió per a manifestar, mitjançant llur vot, l'odi i la repugnància que senten pels gossos falangistes de les empreses i elegir com Enllaç, a un company capaç d'aprofitar la demagògia de les lleis «socials» falangistes per enfrontar-se amb els jerarques i el patró, i recolzar, amb fermesa, la lluita de tots els treballadors per l'augment dels salaris i millors condicions de treball.

Els «verticals», no han pogut dissimular llur sorpresa i inquietud per la nova actitud dels obrers. La perspectiva d'haver de tractar amb Enllaços fidels a la classe obrera, insubornables i valents, que els accorralin amb exigències i peticions argumentades amb llur pròpia demagògia els va posar neguitosos. El propi jerarca nº 1 de la C. N. S., el milionari Sanz Orrio, va venir a Barcelona a recordar que, per aquesta mena d'enllaços -els fidels a la classe obrera- tenien preparat el vet. Per altra part, un allau de jerarques de menys categoria, s'escampà per les fàbriques més importants de Barcelona per a «observar» les «eleccions» i facilitar la «tupinada».

Davant del propi Peña, ex-pistoler del Sindicat Lliure, un dels caps «verticals» de la metal·lúrgia de Catalunya, va tenir lloc, en una de les fàbriques més grans i importants de Barcelona, una oberta manifestació d'hostilitat envers els seus protegits a la fàbrica. Els obrers, després d'haver escrit per les parets amb guix i omplenat la fàbrica d'octavilles amb els noms de llurs candidats, votaren en massa contra un tal Calvo, que és un dels falangistes més destacats i un dels gossos més repugnants de l'empresa. I això ho feren de forma ben demostrativa, dient-li personalment a la cara.

Doncs bé, en acabar-se la votació, les urnes foren traslladades a la C. N. S. i, en Calvo, malgrat l'hostilitat i la protesta dels treballadors, fou proclamat Enllaç Sindical. Amb coaccions, amenaces i camàndules havien intentat elegir «legalment» a Calvo, però, al no assolir-ho, els buròcrates «verticals» no vacil·laren en arrencar-se la careta «democràtica». Aquest fet, s'ha repetit en una sèrie d'empreses de Catalunya i d'arreu d'Espanya.

L'actitud dels «demòcrates verticals» no pot sorprendre ningú. No és per atzar que siguin una peça important del règim dels grans capitalistes i terratinents, i que llur missió consisteixi en ajudar a neutralitzar, oïegar i reprimir la voluntat dels treballadors i facilitar, així, llur brutal explotació.

Malgrat tot, els jerarques de la C. N. S. no han pogut evitar que en multitud d'empreses, els obrers imposessin llur candidat.

Com sempre, però la base de l'èxit dels treballadors, és i serà llur unitat i decisió, la lluita i la solidaritat. No es pot esperar que cap petició als jerarques, a l'empresa o a qualsevol organisme franquista, d'augment de salari o de respecte a llurs pròpies lleis demagògiques, sigui satisfeta si no va acompanyada de l'acció i la unitat de tots els obrers de l'Empresa; de la disminució del rendiment, del sabotatge a la producció, del «plante» o la vaga; de la solidaritat i la decisió de vèncer.

El xoc entre els jerarques de la C. N. S. i els Enllaços Sindicals, fidels a la classe obrera, quan aquests plantegin les reivindicacions de llurs companys de treball, ha d'estar sempre recolzat per la unitat i la voluntat de lluita de tots. Els buròcrates sindicals no han vacil·lat ni vacil·laran en organitzar la repressió i persecució contra tals enllaços, com ja ha succeït.

En el Nº 118 de «TREBALL» vam denunciar el cas de l'Enllaç Sindical de la casa «Margall» de Granollers, el qual fou acomiadat per haver defensat, amb honradesa i energia, els interessos dels obrers. Un cas semblant va ocórrer a la «Seda» del Prat i en altres Empreses. Avui tenim notícies que, a la «Seda» tots els Enllaços han estat detinguts per igual motiu.

La solidaritat total dels treballadors amb l'Enllaç quan aquest defensa de manera honrada i valenta, els interessos de tots, és, a més d'un deure, una condició important per assegurar l'èxit de qualsevol gestió prop del patró i dels esbirros de la C. N. S.

Es d'una gran significació el fet que forts nuclis d'obers hagin vist la necessitat de participar a les «eleccions sindicals», no amb l'ànim de «col·laborar» amb els Sindicats Verticals, si no amb la decisió de lluitar contra els capitalistes i llurs protectors, els falangistes de la C. N. S. Aquesta forma de lluita, ben dirigida, ultra perseguir un millorament de les setmanades i de les condicions de treball, en la mesura que això és possible en règim franquista, pot proporcionar resultats apreciables en la línia de desemmascarar la demagògia dels franquistes, en la línia de reforçar i elevar la consciència de classe i la preparació política dels treballadors.

De moment, en aquestes «eleccions sindicals» s'ha pogut arrencar, davant dels obrers de moltes Empreses la careta «democràtica» amb la qual intentaven presentar-se els pistolers de la C. N. S. i, en nombroses Empreses els treballadors han tingut, també, l'ocasió de posar-se d'acord per a manifestar llur repulsa i menyspreu als lacais dels patrons. Per altra banda són molts els obrers que, amb el triomf del candidat de llur confiança, -decidit i insubornable-, es llançaren, amb més decisió pel camí de la lluita reivindicativa.

Als comunistes i a tots els obrers conscients ens correspon eixamplar i profunditzar, fins allà on sigui possible, aquesta forma de lluita, sobre la base de lligar-nos estretament a tots els treballadors i transformar-la en un arma important de la lluita per la pau, contra el franquisme, per la conquesta de la República democràtica.

PER UN MAJOR I VIGOROS ESFORÇ EN LA CAMPANYA CONTRA L'ARMA ATÒMICA!

Prossegueix arreu de Catalunya, per tots els pobles d'Espanya, la campanya contra l'arma atòmica. Milers i milers de signatures omplenen ja, malgrat la repressió falangista, les fulles amb la Crida d'Estocolm. Centenars de missatges i de cartes signades col·lectivament o individual per nombrosos patriotes, són cada dia enviades, des d'Espanya, al Comitè Mundial de Partidaris de la Pau, donant llur adhesió a la Crida.

Cal, no obstant, realitzar un major i vigorós esforç en el desenvolupament d'aquesta transcendental campanya contra l'arma atòmica. Els perills de guerra planen amenaçadors damunt de tots els pobles. Els monstres imperialistes multipliquen llurs provocacions amb l'ànim d'encendre una nova i horrorosa matança atòmica. Només l'acció unida dels centenars de milions

de partidaris de la pau d'arreu del món pot i ha de fer fracassar llurs sinistres propòsits destructors.

NI UN SOL COMUNISTA SENSE PARTICIPAR ACTIVAMENT EN LA RECOLLIDA DE SIGNATURES AL PEU DE LA CRIDA D'ESTOCOLM!

Cada militant del Partit ha de posar en moviment, organitzar a altres partidaris de la pau en la recollida d'adhesions a la Crida d'Estocolm!

Propaguem pertot arreu la Crida dels Partidaris de la Pau! Signem-la i fem-la signar! Feu-la arribar, un cop signada, i per conducte de les organitzacions de la Resistència o utilitzant els vostres familiars i amics residents a l'estranger, al Comitè Espanyol de Partidaris de la Pau!

COREA, COM ESPANYA, SERA ALLIBERADA!

La cínica i brutal intervenció yanqui a Corea, els salvatges bombardeigs, per aire i per mar, i un deversall enorme de material bèl·lic i de tropes, està donant, com a resultat, el perllongament de la lluita i dels sofriments del poble coreà.

Ha calgut l'acumulació d'una immensa flota de guerra i d'avions, d'una quantitat de tancs i canons 20 vegades superior a la que disposaven els patriotes coreans, per a impedir que les tropes mercenàries dels taurons de Wall Street, no fossin expulsades de Corea i llançades al mar.

L'heroisme dels coreans, llur estima a la democràcia i a la llibertat, els impulsà -després d'haver respost com calia a l'agressió de les marionetes del Sud-, a realitzar un esforç suprem per alliberar-se de Syngman Rhee -el Franco coreà- i dels seus amos, els caníbals imperialistes yanquis. Però llur armament era insuficient i després d'haver aconseguit victòries brillants en llur magnífica ofensiva, els patriotes coreans, s'han vist obligats a passar a la defensiva i adaptar llur estratègia i llur tàctica a la nova situació creada per l'acaparadora superioritat de l'enemic en homes i armes.

Una lluita cruel i desigual tenen davant seu els heroics demòcrates coreans. L'imperialisme americà -que s'ha acreditat definitivament com el gendarme de la reacció i del feixisme arreu del món- no sembla estar disposat a escoltar la veu dels centenars de milions de gent que, en tots els països criden «FORA LES MANS DE COREA!». Emportats per llur afany de domini del món i amenaçant greument la pau mundial amb llur actitud provocadora, continuen destruint les ciutats, massacrant els ciutadans de Corea amb l'ànim d'abatre la moral de resistència d'aquest poble heroic.

No hi ha dubte, però, que l'odi immens que la cínica i brutal intervenció yanqui ha desenvolupat entre els coreans del Nord i del Sud, l'exemple de la lluita èpica i la victòria del poble xinès, la confiança i estima de la població envers el seu règim de democràcia popular i la solidaritat activa dels centenars de milions de gent senzill a de tot el món, alimentaran la moral i la voluntat de lluita i de resistència de tot el poble de Corea, el qual transformarà el territori coreà en un cementiri pels mercenaris de Wall Street

alliberant-lo de les grapes imperialistes i de llurs lacais.

Es la política de reacció i de guerra dels imperialistes yanquis la que ha provocat el conflicte de Corea i la que amenaça a altres pobles d'Europa i Asia.

Per ajudar als patriotes coreans -obligant els imperialistes a retirar llurs tropes del territori coreà-, i evitar noves Corees, cal aixecar els pobles de tot el món contra la política d'agressió i de provocació dels bel·licistes yanquis i llurs lacais dits occidentals.

A cada atemptat a la pau, a cada provocació dels incendiàries yanquis, cal contestar amb un increment dels esforços per a desemascarar llurs sinistres plans, per agrupar a totes les gents pacífiques i aixecar una muralla d'odi i d'indignació i de voluntat de lluita -per a defensar la pau i la democràcia- que permeti deturar als caníbals imperialistes o esclafar-los des del primer moment abans que no destrossin el món.

La conseqüent i lluminosa política de pau de la U. R. S. S. la seva actitud vigilant, ferma i tranquil·la davant els provocadors yanquis, el seu esforç intens i permanent en favor de la pau, la seva confiança en la capacitat dels pobles per oposar-se als plans bèl·lics de llurs governs reaccionaris, és el que ens ha de servir d'exemple i ha de guiar l'activitat de tots els partidaris de la pau, de la democràcia i del progrés.

Cap propaganda i cap provocació de l'enemic ha d'afeblir la confiança en la victòria de la causa de la Pau! **MES SIGNATURES AL PEU DE LA CRIDA D'ESTOCOLM, MES ESFORÇOS PER A PROPAGAR LA POLÍTICA DE PAU DE LA U. R. S. S., LES SEVES INCESSANTS PROPOSTES DE DESARMAMENT, LA SEVA POLÍTICA DE NO INTERVENCIÓ EN ELS AFERS INTERIORS D'ALTRES PAÏSOS, EL SEU ESFORÇ GEGANTI EN LA CONSTRUCCIÓ D'IMMENSES FONTS DE RIQUESA EN EL SEU TERRITORI.**

Una intensificació de tota l'activitat antifranquista ha d'ésser la nostra resposta als greus atemptats dels imperialistes americans contra la pau. Cada cop a Franco i al seu règim, és també un cop a Syngman Rhee i als seus amos' els bel·licistes nordamericans assassins del poble coreà! (Passa a la pàg. 5)

TRANSCENDENTALS DECISIONS DEL GOVERN SOVIETIC EL COMUNISME ES TREBALL PACIFIC I CREADOR

El consell de ministres de la U. R. S. S. ha pres, en el curs d'aquestes últimes setmanes, quatre transcendents decisions que mostren el poderiu de la Unió Soviètica, en marxa cap el Comunisme, i que són el reflex del caràcter pacífic i creador de la política stalinista.

Heu's ací, resumides, les quatre decisions del Govern Soviètic:

1ª Construcció d'una central hidro-elèctrica a Cuibitxev, en el riu Volga. Serà el centre de producció d'energia elèctrica més gran del món. La seva potència superarà, i de molt, la de la central americana del Colorado. Produirà prop de deu mil milions de kwh. per any (gairebé el doble de l'actual producció elèctrica de l'Espanya franquista).

La construcció d'aquesta central facilitarà, l'electrificació de noves línies de ferrocarril, la navegació de vaïells de gran tonatge en una distància de prop de 1.000 quilòmetres, en el riu Volga i en el seu afluent Cama.

2^a. Construcció d'una segona central hidro-elèctrica, a Stalingrad, d'una capacitat de producció propera als 10 mil milions de kwh. anuals.

Aquestes dues centrals elèctriques produiran, doncs, uns 20 mil milions de kwh., és a dir prop de quatre vegades la producció total de l'Espanya franquista.

3^a. Construcció, a la República de Turcmènia, d'un gran canal de 1.100 quilòmetres de longitud (igual a la distància que hi ha, per carretera, de Barcelona a Vigo)

Amb la construcció d'aquests pantans i canals es podrà fertilitzar una extensió de 22 milions d'hectàries, tant com tota la superfície cultivable d'Espanya.

4^a. Establiment d'un vast programa d'irrigació de les províncies meridionals d'Ucraïna i de la part septentrional de Crimea.

En aquestes zones s'hi construiran dos canals d'una llargària de 545 quilòmetres, amb els quals es podrà regar prop d'un milió d'hectàries de terra destinades al cultiu del blat, cotó i morenc.

S'hi construiran, igualment, diversos canals d'irrigació d'una longitud total de 300 quilòmetres, així com una nova central elèctrica en el riu Dnieper, prop de Kakhovra.

Aquests quatre projectes -que seran realitzats en 5 i 6 anys- formen part del grandios pla stalinista de transformació de la naturalesa promulgat l'any 1948 i que consisteix en la plantació d'immenses franges estats de protecció dels camps, construcció d'estanys i dipòsits d'aigua, etc. per tal d'assegurar collites abundants i estabilitzades. En comentar aquestes quatre decisions del Govern Soviètic i l'entusiasme que han despertat en tots pobles de la U. R. S. S., el diari «Pravda» de Moscou, escriu:

«En totes les llengües, els pobles del país dels Soviets glorifiquen als bolxevics, audaciosos conqueridors dels deserts; glorifiquen al partit i al nostre estimat Stalin, la genialitat del qual ha obert el camí a la realització de somnis seculars.»

PREPAREM LA COMMEMORACIÓ DEL 7 DE NOVENBRE!

Dintre de pocs dies s'escaurà, en la mateixa data del 7 de Novembre, el 33e. aniversari de la Gran Revolució Socialista d'Octubre i el 14e. aniversari de l'heroica Defensa de Madrid.

Cridem a totes les organitzacions i militants del Partit a preparar, des d'ara, el 7 de Novembre, en la doble commemoració del qual han d'esforçar-se per a mobilitzar, en fàbriques, tallers, oficines, centres d'estudi, al camp, etc. als treballadors i demòcrates.

En ocasió d'aquesta data històrica:

ORGANITZEM fraternals converses amb els obrers cenetistes, republicans, sense Partit demòcrates, antifranquistes, sobre la Revolució Socialista d'Octubre, el seu significat i repercussió històrica. En totes les fàbriques i llocs de treball ha de parlar-se del 33 aniversari de la Gran Revolució Socialista d'Octubre!

PROPAGUEM la política de Pau de la U.R.S.S. Fem conèixer les propostes soviètiques presentades a l'Assemblea General de l'O.N.U., així com les quatre decisions preses pel Govern Soviètic relacionades amb la construcció de gegantines obres de en territori soviètic.

MOSTREM la nostra simpatia, admiració, al gran País del Socialisme, amic fidel i conseqüent de la nostra causa, al genial mestre i guia dels treballadors d'arreu del món, camarada J. STALIN. escrivint per les parets de les fàbriques, carrers, etc. «Visca la U. R. S. S.!» «Visca el 33. aniversari de la Gran

Revolució Socialista d'Octubre!», «La U. R. S. S. lluita per la Pau», «Visca STALIN!», i renovant la promesa de NO FER MAI LA GUERRA CONTRA ELS POBLES SOVIETICS!

RECOLZEM les propostes soviètiques a l'O.N.U. redoblant els nostres esforços en la recollida de signatures al peu de la Crida d'Estocolm!

DISMINUIM el rendiment en el treball, sabotagem la producció de guerra! AJUDEM als empresonats i perseguits pel franquisme! li spirant nos en les ensenyances de la Defensa de Madrid!

ENFORTIM la unitat de la classe obrera i de tot el poble, creant els Consells de la Resistència, en la lluita per la Pau, per la independència d'Espanya i per la República Democràtica!

COREA, COM ESPANYA...

(Ve de la pàg. 4)

SOLIDARITAT AMB EL POBLE COREA

En el curs d'aquestes últimes setmanes, en nombroses fàbriques i llocs de treball de Catalunya, s'han fet resolucions, signades per centenars de treballadors, condemnant l'agressió yanqui a Corea i protestant pels salvatges bombardeigs que l'assassi Mac Arthur, d'acord amb Truman, ha ordenat contra la població civil coreana.

Catalunya, els pobles hispànics, estan de tot cor al costat dels heroics patriotes coreans que lluiten per la llibertat de llur país, per la Pau i la Democràcia!

ELS CORRESPONSALS DE TREBALL DIUEN:

DE LA CONCA MINERA DE CALAF

SALVATGE EXPLOTACIO A LES MINES

Els minaires, com els altres treballadors, estan sotmesos a l'exploració més salvatge.

Prenem, per exemple, la situació dels obrers que treballen a l'«Empresa Isidre Biosca», propietària de diverses mines i fàbriques de ciment. L'amo és l'alcalde d'una població d'aquesta conca minera la qual cosa li permet cometre tota mena d'arbitrarietats i realitzar els negocis més escandalosos.

El tracte que l'Empresa dona als obrers és dels més brutals. Fa unes setmanes un minaire quedà inútil total a conseqüència d'una explosió. Les lleis franquistes diuen que l'accidentat ha de cobrar la inutilitat completa, però, un gos de l'Empresa, l'Enllaç Sindical Josep Bujons, declarà, d'acord amb el patró, que l'accident havia estat intencionat, per la qual cosa, al desgraciat obrer, només van pagar-li una irrisòria indemnització.

La Direcció de l'Empresa, protegida pel franquisme, no contenta d'explotar salvatgement als treballadors amb salaris de fam, els deixa sense feina quan reclamen més jornal, els fa treballar jornades esgotadores, els castiga amb multes i els envia els «tricornis» per a «convèncer-los» quan protesten.

L'al·ludida Empresa té una nòmina oficial d'uns 70 obres, però, l'Economat reparteix racions a més de 1.000 persones, l'immensa majoria de les quals no tenen res a veure amb les mines. Amb aquestes mil racions, l'Empresa pot fer, cada més, un dipòsit del 200 quilos de farina que, després, són venuts a l'estraperlo.

Segons una llei franquista tots aquells que es troben en edat militar i treballin a les mines estan exceptuats d'anar al servei. Doncs bé, en la nòmina de l'Empresa Biosca hi ha inscrits, com a «minaires», uns 25 «senyorets», fills de grans capitalistes, els quals no han vist mai les mines i que, a canvi de 20.000 ptes. que paguen a l'Empresa, es passen la «mili» a casa.

Els treballadors de l'Empresa Biosca i els de les altres Empreses d'aquesta conca minera, iniquament explotats, robats en llurs salaris i en els preus de l'Economat, maltractats, han d'organitzar-se, unir-se i lluitar decididament contra l'exploració i les provocacions de l'Empresa.

Els comunistes i els obrers més avançats i actius, han d'estrènyer llur contacte amb els minaires de la conca de Calaf, ajudar-los a organitzar-se en defensa de llurs reivindicacions, en la lluita per la Pau i la República. Han de fer-los arribar, per tots els mitjans, la propaganda comunista, la veu del Partit, que els ajudi a enfortir llur consciència de classe, a tenir confiança en llurs pròpies forces, a trobar el camí de l'acció unida contra el règim explotador i de guerra franco-falangista.

FA 10 ANYS

LLUIS COMPANYS

FOU ASSASSINAT

Avui fa deu anys que, en el castell de Montjuïc, els botxins falangistes assassinaren al President Lluís Companys, demostrant, amb aquest crim, llur odi a Catalunya i el caràcter terrorista del règim que oprimeix els pobles d'Espanya.

En el curs d'aquests anys de franquisme, altres crims han precedit i seguit al comés contra el President de Catalunya. Milers de comunistes, de treballadors, de demòcrates, fidels a la classe obrera i al poble, han estat salvatgement assassinats per la fera feixista.

Per això, en evocar l'assassinat de Lluís Companys, cridem tots els patriotes catalans a organitzar-se i unir-se, a lluitar per a destruir el règim franco-falangista, règim explotador, terrorista i de guerra, assegurar la Pau i restablir la República Democràtica i, amb ella les llibertats nacionals de Catalunya, pel triomf de les quals, el President Companys, va lluitar i morir.

CASERNES I PRESONS EN LLOC DE VIVENDES

No hi ha cap ciutat ni poble de Catalunya, d'altres parts d'Espanya, que no conegui el vergonyant i tràgic problema de la manca de vivendes. A Barcelona existeixen més de 10 mil barraques. Milers i milers de persones, especialment treballadors, han de malviure amuntegades en forats i coves infectes, caus de misèria i de tuberculosi.

«Solucions» que dona el franquisme: la repressió més brutal i la construcció de... casernes, presons i esglésies!

En el «Butlletí Oficial de l'Estat» franquista, amb data del 14 de gener d'aquest any, van publicar-se una sèrie de decrets en els quals s'ordenava la construcció de 32 noves casernes per a la guàrdia civil i s'augmentaven els pressupostos de 15 altres en curs de construcció. Tot plegat s'assenyalava l'esfereïdora xifra de 71.309.122 milions de pessetes com a despeses invertides en la construcció d'aquelles 47 casernes.

La febre «constructora» dels franquistes continua...

En pocs dies hem pogut llegir que, a Bilbao, s'anava a construir una nova Presó Provincial.

A Vendrell (Tarragona) s'han comprat uns terrenys per a construir-hi una altra caserna per a la guàrdia civil. A Valls, l'adquisició d'un tros de terra en el qual s'ha d'edificar una caserna pels tricornis, ha costat més de 2 milions de pessetes.

Aquesta és la política de «construcció» seguida pel franquisme. Barraques i coves per a la població treballadora, presons per amuntegarhi milers de lluitadors antifranquistes i casernes per encabir els assassins del nostre poble.

Només amb l'enderrocament del franquisme i el recobriment de la República, que assolirem amb la lluita unida de tot el poble, els pobles hispànics podran conquistar una vida digna i humana.